

и осъден на 20-месечен тъмничен затвор и една година лишаване от граждански и политически права.

През цялата 1946 г. вървят процеси срещу опозиционни лидери – д-р Г. М. Димитров, Кр. Пастухов, Цвети Иванов, Трифон Кунев. Провеждат се и процеси срещу офицери, членове на ВМРО, терористични групи. През лятото на 1946 г. армията е окончателно прочистена, а Дамян Велчев е отстранен от поста военен министър. Обединената опозиция се обявява не само срещу законодателството на XXVI ОНС, но и против „прочистването на държавния апарат и мерките на Отечествения фронт срещу домогванията на опозиционни елементи до него“³⁴. В писмо на Адвокатския съвет на Ямболския окръжен съд до Околийския комитет на ОФ от 13 февруари 1946 г. научаваме и за отрицателното отношение на опозицията към Закона за конфискуване богатствата на незаконно забогателите³⁵.

В такава обстановка се подготвя и провежда референдумът за формата на държавно управление. На 25 юли 1946 г. законопроектът за монархическия институт е внесен за обсъждане в XXVI обикновено народно събрание. На 16 август с.г. започва политическата кампания за република. В декларация на ПП на БЗНС „Н. Петков“, на ЦК на БРСДП(о) и на групата на независимите интелектуалци се твърди, че те „са за свободна, независима, демократична народна република, при която ще бъдат установени и гарантирани всички основни права и свободи на българските граждани“. В специален позив към българския народ Демократическата партия подчертава, че „тя е за истинска народна, демократична, прогресивна, социална и парламентарна република“.

На 30 август 1946 г. БЗНС „Н. Петков“ излиза с манифест, чрез който призовава сдружените земеделци да гласуват за народна република³⁶. Известни са резултатите от проведения референдум на 8 септември 1946 г. За република са подадени 3 833 183 гласа, а за монархия 175 234 гласа³⁷. Въпреки „официалните резултати“ от проведения референдум в своя труд „Народният съд в България 1944–1945 г.“ Петър